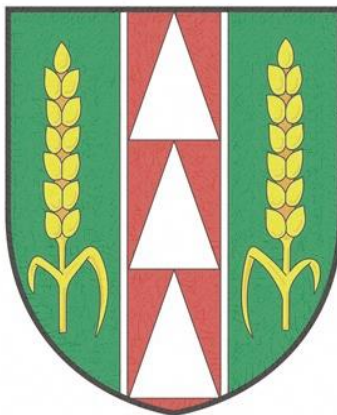

Informace občanům obce Svěsedlice

květen, číslo 5/2017

Vážení spoluobčané,

jak jistě víte, v současné době probíhá rekonstrukce dětského hřiště. Jakmile rekonstrukce začala, někteří z vás se mě hned ptali, kdo, kdy, jak a hlavně za kolik! Ohledně dětského hřiště jsme se na zastupitelstvu bavili už delší dobu. Zda postupně obnovovat chátrající prvky z vlastních peněz nebo zkusit obměnu všech prvků zároveň za spolufinancování z nějakého dotačního titulu. Nakonec jsme byli úspěšní při podání žádosti o dotaci na Ministerstvo pro místní rozvoj. K plánované rekonstrukci jsme dokonce dělali v listopadu loňského roku besedu. Zde se řešil počet prvků, jaké prvky a spousta informací k dané investiční akci rekonstrukci

našeho dětského hřiště. Ti, kteří přišli, se dozvěděli odpovědi právě na výše zmíněné otázky. Jak jste si mohli všimnout, na nové prvky bylo potřeba nejprve udělat místo. Část travnaté plochy se musela odkrýt. U prvků, kde jsou přísné normy na dopadovou plochu, bylo potřeba vykopat cca 30cm do hloubky. Z těchto výkopových prací se odvezlo několik desítek tun materiálu. Už jen to svědčí o tom, že hřiště bude typologicky trochu jiné, než to, které jsme tam měli doposud. Herní prvky budou zhotoveny z tvrdého akátového dřeva, které bude místy i decentně barevně natřeno. Jaké prvky, že budou moci nejen místní děti využívat? Budou zde tři houpačky. Velmi oblíbené orlí hnízdo, houpačka pro větší děti a malá houpačky pro naše nejmenší s ohrádkou. Dále zde budou dvě pružinová houpadla – beran a kůň. Dvě věžičky propojené lanovým mostem, tzv. strážnice se skluzavkou a tabulí pro malování křídami. Dále kostka, tzv. cubacat, kde je malá horolezecká stěna, tyč na šplhání a lanové výplety. Posledním prvkem je trojhrázda, kde jsou tři různé úrovně hrazd. Mimo herní prvky nám na hřiště přibudou také dvě lavičky. Celkem obec z rozpočtu za hřiště zaplatí 139.666,-, dalších 325.887,- je hrazeno z dotačního titulu.

Rádi bychom Vás všechny tímto pozvali na slavnostní otevření našeho nového dětského hřiště, které proběhne **v pátek 2.6. od 17hod.** Pro děti bude připraven skákací hrad, nějaké dovednostní soutěže, dětské písničky, bohaté občerstvení a spousta zábavy.

Konar Lubomír, starosta
obce

Velkoobjemový a nebezpečný odpad

Při svozu velkoobjemového a nebezpečného odpadu, dne 29.4.2017 jsme celkem odevzdali takového množství odpadu. Velkoobjemový odpad 4,96t za 8.282,- a nebezpečný odpad (nechlorované minerální oleje, převodové a mazací oleje, olejové filtry, rozpouštědla, pesticidy, barvy, tiskařské barvy, lepidla a pryskyřice obsahující nebezpečné látky), celkem 395kg za 5.360,-. Pneumatiky nám opět umožnil zdarma odevzdat Michal Komárek, přes jeho autoservis Autokoma, za což mu patří velké díky. Podzimní svoz velkoobjemového odpadu proběhne **7.10.2017**.

Čarodějnice

Dne 30.4. proběhla na našem dětském hřišti neplánovaná akce "rej čarodějnic". Původní myšlenka byla zabavit naše děti na pár hodin na hřišti tak trochu jinak. Na poslední chvíli se z toho udělala událost pro všechny děti ze Svěsedlic. I přes časovou tíseň se dostavilo cca 10 dětí a přes 20 dospělých, kteří si užili několik her, soutěží a opekli si špekáček. Pro velkou spokojenost dětí i rodičů slibujeme, že do příštího roku akci dopředu kulturní komise lépe naplánuje a spojí s tradičním stavěním nějaké menší májky. Bude to jistě zábava v centru naší malebné vesnice a k tradici stavění májky v obci se pomalu vrátíme, tak jako se tomu snažíme u jiných akcí, které postupem času vymizely.

Barbora Konarová, členka kulturní komise

Memoriál Ludmily Zatloukalové – Coufalové

Po loňském odhalení epitafní desky naší nejvýznamnější rodačce se jí dostalo dalšího uznání. Uspořádali jsme první memoriál věnovaný pěší a cykloturistice, který bychom dále rádi pod názvem „Memoriál Ludmily Zatloukalové – Coufalové“ pořádali každoročně. Pro letošek jsme se ze startu trochu obávali počasí, které nás v půli akce zasáhlo silným deštěm. Jinak atmosféra byla vynikající a počasí poté vydrželo. Pro pěší byly připraveny dvě trasy, 6km dlouhá, kterou absolvovalo celkem 40 lidí včetně dětí. Dále 18km, na kterou se celkem vydalo 10 lidí a cyklo trasu, která čítala 50km, vyrazilo 52 lidí. Celkem se tedy prvního ročníku zúčastnilo 102 turistů. Na ty ráno čekala snídaně ve formě kávy či čaje s koblihou. Každý z účastníků obdržel pamětní list a zapsal se do pamětní knihy. Obdržel také informační mapku s vyznačenými trasami a článkem, který byl věnován právě paní, po které je memoriál pojmenován. Někteří účastníci byli nadšeni, že se taková akce uspořádala. Měli jsme tu turisty nejen z okolí, ale i například z Uničova a ze sousedního Slovenska. Možná jen trochu škoda, že místních přišli necelé dvě desítky. Díky sponzorům a všem klukům, kteří nám přišli pomoci s přípravou a samotným průběhem.

Pravda je taková, že s celým tímto nápadem přišel Bohuš Oheru. Celou akci velice dlouho a pečlivě připravoval. Vymyslel všechny tři trasy, které musel dopředu projít, umístit směrovky a na místech samokontroly dát razítka. Za tohle mu patří velký obdiv a patřičné díky.

Véšplecht po dědinske :

Véšlap nebo rédovačka na kole só zdravý žna pro tělo i docha. O tom vijó všeci co přešle v nedělo na to dlohoplánovanó akco. Leďi belo přehlášených jak dobrých. Skoro devět tuctu. Večir před neděló sem bel z teho jak na hřebíkách. Venko enom hrbócelo a bele mračna, že be vestrašele i mrtvyho. V hlavě mñe zalihalo a nezbévalo než čekat, co z teho vekvete. V noce sem furt čočel z okna a moji neštimovalo, co babócním a nespim, tož povídám, že mě kroči v břóško a do chestat snidaňo. Vevalela okále a načesto osnola. Meslela, že je to enom sen. Počasi drželo a slovanské buh bórek Perun odháňel fujákem ze Svisedlic dyščovicu inam. Atoš vekutálené deň mohl začít. Chestale sme ze starostó taková rychlostó ocád', pocád', až sem začal kéchat. Belo eště dost časo, ale najedno sem si všiml na dědině vetši skupinke z Ójezda. Po cestě dostale taková žížeň, že chraptěle jak hóser, dež mo zaskoči zrnko. Porychtovale se chmelovym a hlas se jim najedno vrátil. Potem ož to propuklo naplno. Trase bele vyznačeny a mapke dostávale všeci. K dovičemo se dostal dlóhé véklad. Každymo sem opakoval, že opatrnost' je dobrá kost'. Všeci to vzale za svoje a krom pcháču v nohách nebel žádný uraz. Enom nejaká ta patálíja se zase nevehnola. Takové pěkné páreček šil po svoje barvě a nejedno na ně zabékal jeden z dědine, abe se otočele, že dó chebně. Poslal je tam hde chtel ☺. Enom jim to nabaňkal a karé pryč. Rychtyk, že to otočele ☹. Misto 18 km šle málem až na Kosěj. Přešle až navečir . Celé deň roznosele na patách. Kos šrutke a rompléček bel pro ně jak žehnáček. Pré mám od nich ze srca pozdravovat teho čertího roha, kterymu se eště ted' třepe vjedyrko ☺. Hafol leďi přešlo vejádřet spokojenost', což je névětši véhra. Přišči rok chce ten hafol přejet zas, atoš tym je domlova státá a groneka založená. Všecke dopředo varojo, ať nedajó na stréca a dodržojó traso enom od Kopečka po Hostén ☺

Bohuslav Ohera

Nový zastupitel

Po odstoupivším zastupiteli vznikl volný mandát člena zastupitele obce Svěsédlice. Dle zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a změně některých zákonů obec postupuje tak, že osloví prvního náhradníka ze strany, ze které daný zastupitel odstoupil, dle výsledků komunálních voleb z podzimu roku 2014. Prvním náhradníkem byla paní Ludmila Prečová. Ta se mandátu člena zastupitelstva obce písemně vzdala. Druhým v pořadí byl Václav Ruský. Ten s díky přijal a je tak novým členem zastupitelstva obce. Přejeme mu v nové funkci mnoho úspěchů a nápadů, jak naši obec ještě více zvelebit.

Veřejná služba

Od 1. 2. 2017 došlo ke změnám zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi ve znění pozdějších předpisů (zákonem 367/2016 Sb.). Zintenzivňuje se veřejná služba a zohledňuje se snaha zvýšení příjmu vlastní prací. Podmínka projevené snahy o zvýšení příjmu vlastní prací má následně vliv na stanovení částky živobytí a výše opakovaných dávek.

Hlavním principem právní úpravy veřejné služby je, že dlouhodobě neaktivní osoba má nárok na příspěvek na živobytí ve výši existenčního minima (tj. 2 200 Kč), nikoliv životního minima, a to s účinností od 1. 8. 2017.

Dle § 18a zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi je veřejná služba pomoc obcím nebo dalším subjektům zejména v oblastech zlepšování životního prostředí, udržování čistoty ulic a jiných veřejných prostranství. Veřejná služba je vykonávána osobami v hmotné nouzi a osobami vedenými v evidenci uchazečů o zaměstnání.

Zdroj: <http://portal.mpsv.cz>

Ve své podstatě jde o to, že lidé dlouhodobě vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání mají možnost odpracovat si na obci 20hod měsíčně. Po odpracování těchto hodin, se jim neponíží výše dávky ze životního minima na minimum existenční.

Kontrola hospodaření obce

Letos netradičně až v měsíci květnu proběhla na naší obci kontrola hospodaření s finančním prostředky. Tuto kontrolu provádí Olomoucký kraj. Nejprve v dílčím a poté v závěrečném přezkoumání hospodaření za daný rok. Členové kontrolní komise kontrolovali především to, zda obce hospodařila podle schváleného rozpočtu na rok 2016. Přezkoumávalo se také hospodaření s majetkem ve vlastnictví obce, nájemní smlouvy, uzavřené smlouvy o dílo, bankovní výpisy a podobně. Úkolem kontroly je také ověření správnosti provádění účetních operací a dodržování platných právních předpisů. Jako podklady jim také slouží naše vnitřní kontroly, které prování náš finanční a kontrolní výbor dvakrát ročně. Finanční výbor se detailně zabývá kontrolou faktur, pokladních dokladů a ostatních platebních transakcích a jejich zaúčtováním. Kontrolní výbor provádí inventury a kontroluje přijatá usnesení ze zasedání zastupitelstva, zda jsou správně a však plněna. Závěrem této podrobné kontroly ze strany Olomouckého kraje je vystavena zpráva o přezkoumání hospodaření obce Svěsedlice za rok 2016, kdy nebyly zjištěny chyby a nedostatky.

Obec Svěsedlice v číslech:

- příjmy 2015 – 3.095.578,- a výdaje 2015– 1.944.702,-
- příjmy 2016 - 3.354.370,- a výdaje 2016– 4.167.260,-
- stavební činností se hodnota majetku obce v roce 2016 zvýšila o 1.052.947,-
- obec loni získala dotace v celkové výši 373.000,-
- celková hodnota obecního majetku ke konci roku 2016 činí 26.032.141,-

Obec Svěsedlice zve všechny děti a rodiče

dne 10.6.2017 ve 14h

na

CESTU POHÁDKOVÝM LESEM

SRAZ NA OBECNÍM DVORĚ

Legionáři

*Masaryk nás svolává, rozkazy nám vydává.
Vstávejte, vy čeští legionáři, zlá vojna nám nastává.
Každá česká matička má na vojně synečka.
Ta se musí každíčkýho rána podívat do sluníčka,
když je slunko červený, synáček je raněný,
ale když to slunko jasné svítí, synáček je veselý.*

Představujeme již třetího legionáře z naší obce. Touto obsáhlejší publikací chci poukázat na to, jaké mnohdy banální problémy nosíme v hlavě a s jakými problémy a opravdu tvrdým životem procházeli naši předkové. Myslím, že čas od času je dobré připomenout si tuhle skutečnost.

Antonín Béza nar. 28.2.1891 – zem. 24.7.1974

Svatba : 11.1.1921 s Julií Schneiderovou z č.p.

35. Všimněte si oddacího data plného jedniček. Možná, že i tehdy někteří snoubenci vybírali pěkné datum, které jim mělo přinést ve společném životě štěstí. Bohužel i přes pěkné datum sňatku a veškeré válečné útrapy byl pro Bézovi osud krutý. V mladém věku přišly tragicky o život obě jejich děti.

Rod Bézů žil na č.p 32 a 34. V kolonce povolání našeho legionáře, i jeho otce, je uveden domkař, což znamená majitel domku a malé výměry půdy, která nestačí k obživě. V pozdějším období majitel domku bez půdy. Hlavním zdrojem obživy domkařů bylo řemeslo nebo námezdní práce. Bézovi pracovali na statku Spurných, kde přišel tragicky o život jejich chlapec. Při pátrání v archivu jsem zjistil, že u Bézů pobývaly ještě tři rodiny podnájemníků. Všichni tedy žili v omezeném prostoru velmi skromně. Starousedlíci,

se kterými jsem hovořil o Antonínu Bézovi, zmínili, že to byl dobrý a poctivý muž. Příbuzenstvo Bézových žije stále ve Svěsedlicích. Náš legionář měl bratra Josefa Bézu, který byl nevlastní otec paní Věry Veselé. Když byl legionář Antonín již starý vdovec, tak se o něj paní Věra Veselá starala.

Narození legionáře Antonína Bézy - záznam z matriky.

Záznam vojáka

První hodnost v legiích: vojín

Poslední hodnost v legiích: vojín

Hodnost rakousko-uherské armády: vojín

Příjmení: BÉZA

Jméno: Antonín

Bydliště: Svědlice Velká Bystřice okr. Olomouc

Datum narození: 28.2.1891

**Datum a místo přihlášení do legií: 2.6.1917, Jenakievo Borispol
(hranice Ukrajiny a Ruska. 1540 km od Svěsedlic)**

Konec v legiích: 1.10.1920

Zkratky armád, u kterých sloužil: LR (České legie v Rusku)

První útvar rakousko-uherské armády: 13.zem.p.pl.

Poslední útvar rakousko-uherské armády: 13.zem.p.pl. (zajetí)

První útvar v legiích: 6.střelecký pluk

Poslední útvar v legiích: 6.střelecký pluk

Zajetí: 18.5.1915, Klimentov (Polská oblast)

Vzpomínky kapitána, který vedl prapor Rakousko-Uherské armády v oblasti **Klimentov**, kde padl do zajetí i **Antonín Béza**. Narukovat do Rakousko-Uherské armády museli všichni dle branné povinnosti uzákoněné v roce 1912. Podklady branců dodával starosta obce.

V noci jsme přišli k osadě, zvané **Klimentov**. Byl tam divoký zmatek. Čím dříve odtud, tím lépe. Tázal jsem se jiných důstojníků a jiní důstojníci se tázali mne, kudy bychom měli ustupovati. Neběželo teď již o střelivo, ale o potravu. Nikdo z nás neměl zásob na tři dny. Na prstech bychom mohli spočítati důstojníky, kteří přežili tuto bitvu. Poslední setník, kterého jsem viděl, byl domobranecký setník, jenž zmizel. Celý náš pozůstatek byli poručíci nebo podporučíci. Radili jsme se o ústupu. Bylo ujednáno sledovati směr slunce k západu. Byl to únavný pochod. Po tři dny jsme se vlekli podle cest a polí rozrytých dělovými náboji. Byli jsme hladovi a vysílení. Moji vojáci našli několik řep. Ty byly naší záchranou. Nikdy jsem nevěděl, že vodnice má tak lahodnou chuť. Sesbírali jsme zaběhlé vojáky našeho pluku a utvořili jsme různorodou setninu. Já jsem byl jediný živoucí důstojník z celého praporu. "Prapor" byl zmenšen na 240 mužů, tedy právě na počet setninový. Zůstal jsem velitelem, než jsme se dostali asi na třicet kilometrů severozápadně od Krakova na německou hranici. Zde jsme byli ponecháni bezmála sami sobě po šestnáct dní. Byla to snad nejbídnější doba mého "bojování". Mužstvo dostalo choleru a umíralo. Oznámil jsem to lékaři a ten nás isoloval na jednom kopci. Potraviny nám posílali z malé vesničky a podávali nám je ohradou. Na tomto kopci jsme měli několik chalup, kde byly umístěny nejhorší případy. Osmnáct z mých mužů zemřelo na choleru. Byla to ošklivá vyhlídka. Vojáci cítíce, že mají smrt na jazyku, vylézali ven, pokoušeli se několikrát povstat, pak se poohlédli po nějaké hroudě nebo po kameni, o něž by se mohli spolehnouti, pak klesli a vydechli naposled. Uplynulo několik dní, v nichž už nikdo neumíral. Bylo tudíž rozhodnuto, že nás tento mor již nechal a bylo ustanoveno, že jsme znovu schopni jíti a

“bojovati”. 16. listopadu přišel rozkaz: Znovu do “bitevní čáry! ”Můj prapor”, nyní o 200 mužích, “mašíroval” patnáct kilometrů. Stanoviště nám bylo určeno. Rusové byli již na blízku. Ostatek dne a noc jsme strávili kopáním zákopů. Neměli jsme kdy vyhrabat je dosti hluboké. Země byla zmrzlá. Z rána na nás již Rusové stříleli. Leželi jsme v zákopech právě jen tak hlubokých, aby nás chránily před kulkami z pušek. Dostali jsme rozkazy podniknouti útok. Ale tento rozkaz byl nesmyslný. Nebyli jsme schopni útočiti. Stačilo, když Rusové neútočili na nás. A oni si s námi pouze zahrávali, střílejíce z ručnic a strojních pušek. Tři dny jsme váhali s podniknutím útoku v těch mělkých zákopech, sotva se odvažujícíe hnouti sebou. Přišel znovu rozkaz k útoku a moji lidé se o něj pokusili. Čtyřicet mužů z této setniny padlo, sotva se ukázali. Byli jsme v těchto bídných zákopech tři neděle, až do 5. prosince. Několika z mých lidí musely býti potom údy odňaty. Hlavně našich pušek byly zamrzlé. Ze 200 mužů mělo jich pouze čtrnáct pušky, jichž se mohlo použítí. Toužil jsem, aby Rusové přišli a zajali nás. Ale oni, bohužel, nepřicházeli. Naši lidé přimrzali k zemi. Ráno bylo třeba dvou mužů, aby zvedli třetího, neboť šaty byly z polovice přimrzlé k ledu. Tehdy se bojovala veliká bitva u Lodže, a proto na nás Rusové neútočili. Měli pouze rozkaz zarazití náš postup. Ležel jsem třináct dní nehýbaje se ze svého zákopu. 5. prosince přišel rozkaz zabratí ruské posice. Bylo nám řečeno, že Rusové ustoupili. Pochybovali jsme. Ale když jsme se dostali do jejich postavení, shledali jsme, že tomu tak opravdu je. Kam odešli? Zdálo se to neuvěřitelným. Patnáct dní jsme jim byli tváří v tvář. Jejich zákopy byly pouze 120 yardů od našich. Ale podařilo se jim odnésti všecko, aniž bychom je viděli! V té době byli asi moji lidé přimrzlí k zemi. Řekli mi potom, že poznali v Rusech dobré lidi. Mé hlídky často s nimi trávily večery. Kdysi v noci jedna má patrola přišla k malému domku. Našla dvěře otevřené a vešla tedy po schůdkách nahoru. Zatím co dva mužové byli nahoře; otevřeli dva ostatní zadní dvěře dole a našli tam skupinu Rusů. Nedalo se činiti nic jiného než zdvořile je pozdraviti. Chvilku obě skupiny byly na váhách. Rusové vařili brambory a moji lidé si mysli, že pěkně voní. Rusové to viděli a pozvali je, aby šli dovnitř. Oba mužové, kteří byli

nahoře, sešli dolů a připojili se k nim také. Dělili se s Rusy o brambory a o teplo. Když pojedli, pravili jim Rusové, že jsou volni a mohou jít. “Ne, jsme vašimi zajatci,” pravili moji vojáci. “Ba ne, my jsme vašimi zajatci,” pravili Rusové. Konečně se obě strany dohodly a moji vojáci odešli myslíce si, že Rusové jsou hodní hoši. Moji Rusíni rozuměli ruský velmi dobře a uměli s nimi mluvit jejich řečí. Prošli jsme ruskými posicemi a našli jsme stopy jejich ústup v celém kraji. Nechali toho za sebou málo. Ušli jsme téměř 100 kilometrů (60 mil) než jsme se s nimi zase dostali do styku. Tehdy se říkalo, že je to jen nástraha. Rusové prý zatím vítězí v Karpatech a hrozí proniknouti do uherského území. Byly to sice pouhé povídačky, ale Rakušanům z toho bylo nevolno. Naše stanoviště bylo u břehu řeky Nídy. Rusové zaujali dobré posice na druhém břehu. Chystali jsme se opět usadit se v zákopech, když přišly rozkazy pro 3. armádní sbor, aby šel nazpět. Náležel jsem ke 3. armádnímu sboru a proto jsem šel rovněž. První zprávy povídaly, že se jdeme zotavit. Místo toho jsme však byli vsazeni do vlaku, jedoucího do Karpat. Byli jsme vyloženi někde v dalekém okolí Přemyšlu. Maršálek Konrád z Hötzenendorfu měl velení. Měl osvobodit Přemyšl. Postupovali jsme a sváděli jsme potyčky, až jsme se dostali k Lisku, asi padesát kilometrů na jih od Přemyšlu. Zde jsme se dostali znovu do zuřivé bitvy, která trvala dva dny. A zase jsme šli dále. Odpočívali jsme hned tu, hned tam. Rusové byli, jak se zdálo, před námi i za námi. Přišel jsem se svými lidmi do strašlivého boje v úžlabině u osady, zvané Vislok Velky. Kolem sta z mých mužů bylo zabito v bodákové srážce. Tehdy jsem byl poprvé zajat, a to asi s třiceti svými Rusíny. Pocítil jsem náramnou úlevu a myslil jsem, že mám konečně po všem soužení. Neměl jsem ani kdy vyložit věc Rusům a oni neměli kdy dávat na nás pozor jako na zajatce. Utvořili jsme skupinku, čekající na povel, kudy máme jít dále. Byli jsme zajati méně než deset minut, když tu moji pošetili Rusíni, kteří zůstali vzadu, na nás přitrhli se záložní setninou a Rusy rozehnali. Myslili, že vykonali bůhví jak slavnou věc. Byl bych je zabil. Rusové zmizeli a já jsem si myslil, jací blázni byli, že nás nepodrželi, když nás už měli! Napadlo mi rozběhnouti se za Rusy. Potřeboval jsem je pouze poprosit, aby mne vzali s

sebou. Ale pak jsem si vzpomněl na svou ženu a na dítě v Praze. Kdyby se Rakušané dověděli, že jsem sběhl, pak by to odpykala má žena. Vždyť se stále vyhrožovalo, že rodina každého Čecha, jenž přejde k nepříteli, bude uvězněna a jeho jmění že bude zabaveno. Bitva zuřila stále. Rusové nás odrazili, a zase jsme ustupovali v nepořádku. Nezastavili jsme se, až na uherské hranici. Poprvé jsme byli s to vykopati si pořádné zákopy. Rusové učinili totéž a šest neděl jsme zůstali v těch stanovištích. Strávili jsme tam Vánoce i Nový rok. Každý den tam byla nějaká šarvátka, ale méně důležitá! Poprvé jsem se dostal do styku s četnými krajany. Patroly ve mnohých plucích byly utvořeny z Čechů. Mívaly za velitele české důstojníky a ti přicházeli často v noci na besedu. Byla ujednána jakási úmluva, a v té době i moji Rusíni se s námi více sblížili.

Bohuslav Ohera

Soutěž Vesnice roku – Den D

Dne 14.6. od 13hod do 15hod naši vesnici navštíví krajská hodnotitelská komise. Budeme se snažit vesnici co nejlépe připravit ve všech směrech. Budu rád, když nám v tom všichni svou trochou přispějete, například posečeným trávníkem před domem, zametenou ulicí, květinovou výzdobou a podobně. Dále poprosím spoluobčany, kteří mají zájem se aktivně podílet, aby přišli v danou hodinu k budově kulturního domu, kde celý dvouhodinový program prezentace obce začne. Kdo má možnost na daný den třeba něco upéct nebo pomoci něco nachystat, budeme rádi. Máte snad doma něco, co by mohlo komisi zaujmout? Nebo v něčem vynikáte? Nestyd'te se nám o tom říci a společně můžeme ukázat věci, ve kterých je naše vesnice výjimečná a proč bychom měli být právě my na pozicích nejvyšších.

Konar Lubomír, starosta obce